

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/156/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012080
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2114012080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovaným: A. B., nar. X.X.XXXX v C., naposledy bytom C. XX, zomrelej dňa X.X.XXXX a B. B., nar. X.X.XXXX vo D. E., bytom C. XX, o odvolaní oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.4.2022, sp. zn. 7T/35/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.7.2023 v Trnave takto

r o z h o d o l i :

I. Podľa § 320 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej A. B. zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku a s použitím § 9 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku sa z a s t a v u j e

trestné stíhanie obžalovanej A. B., nar. X.X.XXXX v C., naposledy bytom C. XX, zomrelej dňa X.X.XXXX v F.,

pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak,

že

v období od 02.03.2013 až do 19.07.2013 takmer každý deň v obci C., na spoločnej parcele č. 78/1 po vzájomnej dohode spoločne úmyselne poškodzovali rodinný dom číslo XX tým, že pod múry tohto domu vylievali odpadovú vodu a steny domu nahŕňali sneh, pričom

v mesiaci marec 2013 opakovane a najmenej 21 krát podlievali steny domu a trhlíny domu splaškami a špinavou vodou a nahŕňali zvyšky snehu priamo pod stenu tohto domu,

v mesiaci apríl 2013 opakovane a najmenej 26 krát oblievali steny domu a trhlíny domu splaškami a špinavou vodou, pričom obž. B. B. opakovane pľul na steny domu a vulgárne nadával, pričom minimálne 1 krát udieral motykou do trhlíny domu na zadnej stene,

v mesiaci máj 2013 opakovane a najmenej 36 krát oblievali roh domu a stred zadnej steny domu pomyjami, špinavou vodou a kompostom, pričom obž. B. B. opakovane pľul na steny domu a vulgárne nadával, pričom minimálne 2 krát pri zadnej stene domu vyhlbil jamu, kde následne spoločne liali tekutý odpad,

v mesiaci jún 2013 opakovane a najmenej 33 krát oblievali roh domu a stred zadnej steny domu pomyjami a špinavou vodou, pričom obž. B. B. opakovane pľul na steny domu a vulgárne nadával, pričom minimálne 1 krát pri zadnej stene domu vyhlbil jamu, kde následne spoločne liali tekutý odpad a 1 krát búchal o zadnú stenu domu kosačkou,

v mesiaci júl 2013 opakovane a najmenej 31 krát oblievali roh domu a stred zadnej steny domu pomyjami a špinavou vodou,

príčom toto ich konanie malo za následok prehlbovanie dezolátneho stavu nehnuteľnosti, vznik poškodenia a na čelnom bočnom múre a na časti predĺženého obvodového múru susediaceho s pozemkom obžalovaných, ktoré sa v dôsledku konania obžalovaných dňa 28.09.2013 zrútili, pričom pri zrútení sa značne poškodila aj časť krovu, ulomila sa nosná pozdĺžna hrana držiaca krokvy a krytinu, čo malo za následok stratu funkčnosti bočného nosného a čelného nosného muriva, ktoré sa rozpadlo a začalo sa drobiť, na základe čoho sa stala nehnuteľnosť neobývateľná a ohrozujúca bezpečnosť, zdravie a životy obyvateľov, čím vznikla vlastníčkovi rodinného domu číslo XX poškodenému G. A. a obyvateľke tejto nehnuteľnosti H. A. škoda vo výške 1.197,00 Eur, ktorá predstavuje nevyhnutné náklady na stavebné práce na uvedenie porušených konštrukcií do pôvodného stavu,

nakoľko v trestnom stíhaní nemožno pokračovať proti tomu, kto zomrel.

III. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému B. B. zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

IV. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

B. B., nar. X.X.XXXX vo D. E., trvale bytom C. XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a s poukazom na § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 600,- eur (slovom šesťsto eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona mu súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 56 odsek 3 Trestného zákona súd povoľuje obžalovanému uhradiť peňažný trest v dvanástich mesačných splátkach po 50 (päťdesiat) eur, s tým, že každá splátka je splatná posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) zo dňa 20.4.2022, sp. zn. 7T/35/2014 boli obžalovaní A. B. (ďalej len „obžalovaná“) a B. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaní za vinných z prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustili skutkom spáchaným v období od 2.3.2013 do 19.7.2013 uvedeným v rozsudku okresného súdu, za čo bol obžalovanej uložený podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 600 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a s povolením peňažný trest splácať v splátkach a obžalovanému bol podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 660 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a s povolením peňažný trest splácať v splátkach. Obom obžalovaným bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným G. A. a H. A. (ďalej len „poškodení“) škodu vo výške 1.197 eur.

Okresný súd v rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že obaja obžalovaní spoločným konaním rodinný dom v C. C. I. XX poškodeného G. A. (ďalej len „poškodený“), ktorý je jeho výlučným vlastníkom, v žalovanom období od 2.3.2013 do 19.7.2013 poškodzovali oblievaním tekutým odpadom, podlievaním vodou a resp. odpadovou vodou, nahŕňaním snehu k stenám domu, opakovaným vykopením jamy v blízkosti zadnej steny domu a vylieváním tekutého odpadu do tejto jamy resp. k stenám domu a udieraním do stien, pričom na dome poškodeného spôsobili škodu vo výške 1.197 eur, čo vyplynulo zo zhodných výpovedí oboch poškodených ako aj z obrazových záznamov vyhotovených poškodenými, ktoré preukazujú koľko krát v ktorom mesiaci a akým spôsobom obaja obžalovaní v žalovanom období poškodzovali dom poškodeného, pričom išlo o konanie tak, ako je opísané v skutkovej vete výroku rozsudku okresného súdu. Obaja obžalovaní boli na obrazovom zázname dostatočne identifikovateľní.

Znaleckým posudkom znalca Dipl. Ing. Júliusa Ratulovského mal súd preukázané, že strata funkčnosti bočného nosného a čelného nosného muriva bola spôsobená vysokým obsahom vody a vzliňajúcej vlhkosti v základoch a nosnom murive, pričom toto rozsiahle poškodenie sa prejavilo rozpadom a postupným drobením muriva z nepálenej tehly a z vonkajšej strany s vysokou pravdepodobnosťou prišlo k oslabeniu hrúbky preriezu pôvodného muriva deštruktívnou činnosťou zo strany dvora obžalovaných. Základová škára sa stala nefunkčnou a prišlo prisadnutiu celej časti a následnému zrúteniu sa muriva. Okresný súd ustálil, že k zisteným poruchám domu poškodeného prišlo v príčinnej súvislosti s nevhodným zásahom do obvodového muriva domu zo severnej a západnej strany domu, kde mali obaja obžalovaní prístup zo svojho pozemku. Okresný súd mal za preukázané, že dom poškodeného bol poškodený zásahom oboch obžalovaných spočívajúcim v cieľenom vyvolaní nadmernej vlhkosti smerujúcej k prehĺbeniu závadového stavu domu (ktoré vady boli zistené znalcom už v rokoch 2006 a 2007), pričom okolnosť, že dom poškodeného už bol pred spáchaním skutku z časti poškodený, nemá vplyv na to, že ďalším poškodzovaním sa jeho stav ešte zhoršil, nakoľko ide o vec, ktorú možno opraviť, pričom ani žiadny oprávnený orgán nerozhodol o odstránení domu poškodeného.

Výšku škody spôsobenej konaním obžalovaných mal okresný súd preukázanú zo znaleckého posudku znalca Dipl. Ing. Júliusa Ratulovského, ktorý spočítal náklady potrebné na zastabilizovanie poškodených častí rodinného domu pred poruchou, pričom vychádzal zo stanovenia najpotrebnejšieho možného rozsahu prác, ktoré sú potrebné na úpravu cieleno podmočeného a nestabilného podlažia až po úroveň základovej špáry, a túto sumu určil na 1.197 eur.

Namietanú nezákonnosť obrazových záznamov, ktoré sa vyhotovili a použili bez privolenia obžalovaných, a tieto vyhotovili poškodení, okresný súd vyhodnotil ako zákonné dôkazy, nakoľko tieto poškodení vyhotovili len za účelom zdokumentovania protiprávneho konania obžalovaných. Okresný súd taktiež konštatoval, že obžalovaní sa v prípade, že porušujú oprávnené záujmy iných osôb chránené Trestným zákonom, nemôžu domáhať ochrany práva na súkromie, pretože ochrana súkromia končí tam, kde začína ochrana súkromia a oprávnených záujmov druhej osoby.

Okresný súd neakceptoval ani obranu obžalovaných o nezákonnom stave právnej existencie stavby poškodeného, už s poukazom na fakt, že vlastnícke právo poškodeného k rodinnému domu vyplýva z listu vlastníctva a bolo ustálené viacerými rozhodnutiami súdov, ktoré sú právoplatné a vykonateľné.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že u oboch obžalovaných prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno d) Trestného zákona, keď zohľadnil, že v prípade obžalovaných ide o tvrdošijne domnelé bránenie práva, ktoré ale objektívne zjavne neexistuje, pričom ide nielen o prejav ich zrejmej tvrdohlavej povahy, ale aj o fakt súvisiaci s kultúrnou a veku primeranou výbavou obžalovaných. U obžalovanej okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže predchádzajúce odsúdenia má zahľadené, a u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaná tak mala prevahu poľahčujúcich okolností a obžalovaný mal rovnomerný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri určení druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadol na okolnosti skutku, osoby obžalovaných ako aj dĺžku konania, ktoré trvalo viac ako 8 rokov a prevažne nebolo spôsobené prietahmi na strane obžalovaných, a obom obžalovaným uložil peňažné tresty, a to obžalovanej vo výmere 600 eur a obžalovanému vo výmere 660 eur, pričom obom obžalovaným, ktorí sú starobní dôchodcovia, povolil splácať peňažný trest v splátkach.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2022 odvolanie, pričom prokurátor aj poškodení sa vzdali práva na podanie odvolania. Obžalovaní svoje odvolanie odôvodnili dvomi podaniami zo dňa 3.8.2022, v ktorých uviedli, že sa cítia nevinní, v civilnom konaní sa domáhali odstránenia domu poškodeného, kde neboli úspešní. Obžaloba na nich bola vykonštruovaná a celé konanie je vedené mafiou a podvodné, pričom znalecký posudok znalca Ratulovského bol účelovo urobený.

Spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave dňa 10.11.2022.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a obaja poškodení, pričom obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil. Z doplneného dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí mal krajský súd preukázané úmrtným listom, že obžalovaná dňa X.X.XXXX v F. zomrela, a že aktuálna výška starobného a vdovského dôchodku obžalovaného je 860,30 eur.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla konanie voči obžalovanej, ktorá zomrela, zastaviť, a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné navrhla zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 320 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 9 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej len „krajský súd“) mal z doplneného dokazovania úmrtným listom preukázané, že obžalovaná A. B. v priebehu odvolacieho konania dňa X.X.XXXX zomrela, preto krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej zrušil a trestné stíhanie obžalovanej zastavil, nakoľko v trestnom stíhaní nemožno pokračovať proti tomu, kto zomrel.

Krajský súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému B. B. v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle

§ 316 odsek 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, avšak pre porušenie ustanovení Trestného zákona krajský súd rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a vo veci sám rozhodol.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní predpísaným spôsobom všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku a následne jednotlivé dôkazy v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku vyhodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach spôsobom, ktorý krajský súd považuje za zákonný a logický. Na základe dokazovania vykonaného okresným súdom nemal krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný B. B. sa dopustil konania, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku okresného súdu.

Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že vzťahy medzi obžalovaným B. B., ktorý bol spolu s manželkou A. B. vlastníkom domu č. XX v obci C. s poškodenými G. A. a H. A., pričom poškodený G. A. je vlastníkom domu č. XX v obci C., sú dlhodobé konfliktné z dôvodu, že dom č. XX sa nachádza na spoločnej parcele č. 78/1, ktorej vlastníkmi boli obžalovaní, ku ktorej parcele bolo zriadené vecné bremeno nadobudnuté vydržaním, a to právo na užívanie, prechod a prejazd v prospech vlastníkov rodinného domu č. XX, ktorý je na tejto parcele postavený, pričom obžalovaní odmietali akceptovať vlastnícke právo poškodeného G. A. k domu č. XX. Vykonaným dokazovaním bolo aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný B. B. v období od 2.3.2013 do 19.7.2013 opakovane poškodzoval dom č. XX vo vlastníctve poškodeného, keď jeho dielčie útoky ustálené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku boli preukázané nielen výpoveďami poškodených ale aj predloženými obrazovými záznamami. Rozsah poškodenia a výšku spôsobenej škody okresný súd správne ustálil na základe znaleckého dokazovania, keď sa vysporiadal aj s tou skutočnosťou, že za obdobnú trestnú činnosť, páchanú v predchádzajúcom období bol obžalovaný právoplatne odsúdený. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj so spôsobom, akým okresný súd ustálil výšku spôsobenej škody spočívajúcej v nákladoch potrebných na zastabilizovanie poškodených častí rodinného domu pred poruchou, pričom vychádzal zo stanovenia najpotrebnejšieho možného rozsahu prác, ktoré sú potrebné na úpravu cielene podmočeného a nestabilného podlažia až po úroveň základovej špáry, a túto sumu určil na 1.197 eur.

Právne posúdenie konania v skutku uvedenom v rozsudku okresného súdu je správne a zákonné. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona je rozhodujúce to zistenie, že zavineným konaním obžalovaného bola spôsobená škoda na cudzom majetku - dome č. XX, ktorého vlastníkom nie je obžalovaný. Výška spôsobenej škody, tak ako bola vyčíslená okresným súdom odôvodňuje právnu kvalifikáciu podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko sa jedná o malú škodu, teda prevyšujúcu sumu 266 eur a nedosahujúcu sumu vyššej škody, ktorá je 2.660 eur.

Odvolaciu námietku obžalovaného, že obžaloba na neho bola vykonštruovaná a celé konanie je podvodné, považoval krajský súd za nedôvodnú, rovnako ako námietku účelovo vypracovaného znaleckého posudku, keďže už okresný súd sa vo svojom rozhodnutí podrobne zaoberal odôvodnením viny obžalovaného ako aj okolnosťami, ktoré znalec zobral do úvahy pri vypracovaní znaleckého posudku, na ktoré krajský súd odkazuje.

Uznaniu viny obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (systematické, takmer denné oblievanie stien domu poškodeného v priebehu niekoľkých mesiacov) a najmä jeho následku (spôsobenie škody na dome poškodeného vo výške 1.197 eur), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (dlhodobé narušené susedské vzťahy) a miere zavinenia obžalovaného, kedy konal v priamom úmysle, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, mal krajský súd za to, že je zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri preskúvaní správnosti výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému B. B. krajský súd zistil, že okresný súd nesprávne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že mal spáchať viac trestných činov, hoci obžalovaný sa daným skutkom dopustil len jedného trestného činu, a to prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, a súčasne obžalovanému nebol ukladaný ani súhrnný trest, hoci táto okolnosť prichádzala do úvahy s ohľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/45/2014 zo dňa 14.6.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/118/2018 zo dňa 18.4.2019, avšak okresný súd bol povinný si pripojiť daný spis a následne skúmať splnenie všetkých podmienok na uloženie súhrnného trestu aj s ohľadom na možné rozhodnutie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/45/2014 trestným rozkazom. Súčasne treba poukázať na skutočnosť, že hoci okresný súd vo výroku rozsudku priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, v odôvodnení rozsudku poukazyval na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, keďže pri ukladaní trestu boli porušené ustanovenia Trestného zákona a v zmysle § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému B. B. rozhodol.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery obžalovanému krajský súd prihliadol na okolnosti skutku, osobu obžalovaného ako aj dĺžku konania, ktoré trvalo viac ako 9 rokov a prevažne nebolo spôsobené prieťahmi na strane obžalovaného, a obžalovanému uložil peňažný trest. U obžalovaného krajský súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno d) Trestného zákona, zohľadniac tak ako okresný súd, že v prípade obžalovaného ide o tvrdošijne domnelé bránenie práva, ktoré ale objektívne zjavne neexistuje, pričom ide nielen o prejav jeho zrejmej tvrdohlavej povahy, ale aj o fakt súvisiaci s kultúrnou a veku primeranou výbavou obžalovaného. Čo sa týka posúdenia priťažujúcich okolností, krajský súd zistil, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku v danej veci odsúdený Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/19/2013, kde trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2013, avšak toto odsúdenie má zahŕadené, preto naň ako na priťažujúcu okolnosť nebolo možné prihliadnúť. Aktuálne neprichádza do úvahy ani posudzovanie ukladania súhrnného trestu obžalovanému vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Trnava sp. zn. 2T/45/2014, nakoľko toto odsúdenie má zahŕadené, keďže dňa 2.6.2022 bolo rozhodnuté, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčil. V čase rozhodovania krajským súdom tak u obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť a súčasne už neprichádzalo do úvahy posudzovanie ukladania súhrnného trestu s ohľadom na zahradenie odsúdenia, vo vzťahu ku ktorému by bolo potrebné ukladať súhrnný trest skúmať.

Krajský súd obžalovanému uložil podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno d) Trestného zákona, a teda pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 600 eur, zohľadniac aktuálny príjem obžalovaného v sume 860 eur zo starobného a vdovského dôchodku, ako aj všetky okolnosti skutku a dobu, ktorá od jeho spáchania uplynula. Obžalovanému bol pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu, uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a súčasne mu bolo povolené peňažný trest splatiť v dvanástich mesačných splátkach po 50 eur.

Takto uložený trest považoval krajský súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného

určujú aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu, pričom trestného stíhanie zomrelej obžalovanej bolo zastavené a vo vzťahu k obžalovanému bol rozsudok okresného súdu zrušený len vo výroku a treste a spôsobe jeho výkonu za súčasného rozhodnutia o ňom krajským súdom.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.